

осенгненія одної цѣли, — має придвигатися ко-
ристямъ торговлѣ и познати, якимъ добромъ
есть щадність.

Но окрѣмъ того має кожда наша инсти-
туція безпосередно причинити до добра на-
роду, чи то заощаджаючи его выдатки, чи
таки доставляючи довидній користі. Коротко:
мы маємо въ тыхъ институціяхъ отбити цѣль
наше народне посланництво.

Не думаемо, щоби кто мігъ отмовити
взнесості такїй задачі духовенства на-
шого. Се вже по собѣ евангельска місія.
Се переведеніе тыхъ високихъ засадъ Спаси-
теля: „изъ дѣла ихъ познайте ихъ“, чи то:
„да видять ваша добрая дѣла и прославлять
Отца вашего иже на небесахъ“.

Но помимо того мы таки не забуваемо,
що мы ясно духовнимъ чинникомъ, который
при всякой роботѣ має послѣдувати и иде-
альнѣйшій цѣлі. Выразомъ того мусить бути
и наша економична институція. Не хочемо
розводитися близьше надъ тымъ характеромъ
окремымъ нашихъ економичныхъ институцій,
а отсылаємо ласкавого читателя до нашихъ
занятися перемъскимъ складомъ „На-
родної Торговлѣ“.

Товары въ томъ складѣ по можности
найлучшій, а розмѣрно и найдешевшій, такъ
якъ і въ центральному складѣ у Львовѣ и
філіальному въ Станиславовѣ, обслуга выпро-
бована, тоже въ львівського центру, а верхов-
ний зарадъ складу рѣвно въ трудолюбивихъ
рукахъ софітного нашого чоловѣка.

Думаемо про-то, що не найдеся Русинъ,
котрій-бы не хотѣвъ користати въ складу
„Народної Торговлѣ“ и прйті въ помбъ ру-
ському дѣлу, рускому народові.

Думаемо, що таку програму економичну
и наша вархія, хоч въ такъ небезпечныхъ
часахъ, скоче уянти свою питому програмою,
и буде, сколько силы, єи ваступати и до єи
довершена причинити.

Беть що одинъ взглядъ не аби-якои ваги,
котрій намъ конечно приказує стати на пе-
редъ такої економично-народної роботи. Се
взглядъ на наше положеніе, положеніе зовсімъ
незавидне. Дѣзнаємо напасті и наруги на най-
святѣйший нашій добра. Яка-жъ єсть напротивъ
того оборона? Протесты? меморандама? Се смѣ-
шно. Мы того не знаємо, що съ убогимъ, не-
хай-бы въ него яка була свята правда, вели-
кій, можній свѣтъ не числиться! Мы вска-
жемо, въ чѣмъ єсть наша оборона. Наша
економична організація, — отсе нашій
протести! отсе нашій меморандама! певній, неаби-
тій, досадній, переконуючій и остаточно побуджа-
ючій. In hoc signo vinces!

Съ тими попередними загальними ува-
гами отвергнемо въ нашому, добре заслуженому
„Дѣлу“ — певній, що Вп. Редакція на те охо-
чо пристане — стала колюмну для справъ
церковно-економичнихъ.

Зъ горы вазначаемо, що не маємо най-
меншихъ охоты тратити часу на вбогаченіе
репортару проектовъ, далекихъ отъ вреалізо-
ванія. Толькъ такій справы будемо подносити,
котрій въ взглядѣ на часъ, на потребу, на при-
спобленіе цѣлкомъ до рѣшенія доспѣли, —
коротко, толькъ такій, котрій переведеній бути
можуть, и за помочею Божою переведеній бути
мусить.

Зачнемо въ найближшої статії отъ спра-
ви: церковного магазину при „Народній Тор-
говлї“.

Данило Танячкевичъ.

О Т О З В А .

Зновъ одинъ крокъ зробила „Народна
Торговля у Львовѣ“ напередъ! Дня 22 руск.
червня (4 л. липня) въ пятницю с. р. послѣ-
днє торжественне открытие філіального складу
въ Перемышлі. Торжество то начнеся о
9 год. отвѣтнимъ богослуженьемъ въ тамо-
шній церквѣ и скончите водосятіемъ въ лока-
ти складу въ домѣ підъ ч. 61 при улиці Мо-
стовій.

Обвѣщаючи сей радостный фактъ, управл.
рада „Народної Торговлї“ має честь запро-
сити Вп. Земляківъ и Патріотівъ на се тор-
жество и увѣрену, що во крайній мѣрѣ ру-
ській жителъ Перемышлі и его окрестності
является въ поважніймъ числѣ.

И для чого-жъ мало-бы бути інакче?!

Вѣдомъ намъ всімъ гадки, котрій покликали
до жити се перше торговельне товариство изъ
нашої Русі: „Народну Торговлю у Львовѣ“. Она
дѣйствує доперва 7-мий мѣсяць, а въумі-
ла въ томъ короткому часѣ здобути собѣ до-
вѣріе цѣлого нашого народа. Єи управл. рада
повиннувшись волі народа, приняла радо на
себе трудъ немалый, а почуваючи вловнѣ важ-
ність дѣла, не залишила нічого, щоби его
добре повести, — и она може всенародно обвѣ-

стити, що дѣла „Народної Торговлї“ идуть
якъ найлучше, она пустує скорымъ крокомъ
напередъ. Станувши на сильній підставѣ въ
центрѣ нашого краю, у Львовѣ, открыла она
мѣсяць тому назадъ філіальний складъ въ
Станиславовѣ, а уладивши дѣла того, присту-
пила до открытия другого въ ряду такого складу
въ Перемышлі!

Численній якъ на нашій тяжкій часи зго-
лощенія въ члены „Народної Торговлї“, чи-
слений замовленія товарівъ въ обохъ єи скла-
дахъ: львівському и станиславовському прино-
сить почта щоденно. Крамницѣ въ нашому
краю потягають товары въ тихъ складахъ, а
якъ львівські таки и станиславовські Русини,
а такожъ и жителъ другихъ народностей ко-
ристяють пильно въ єи складахъ, засмотрені-
ніхъ въ добрий а соромѣрно дешевій товары.
Про-то отзываємося зновъ до нашего дорогої
народа и его покровителівъ, до всіхъ русикіхъ
патріотівъ съ тимъ усерднимъ прошеніемъ,
що єи численнійше, ще громаднійше, всі
безъ винятку зволили вписатися въ члены на-
шого товариства и купували и замовляли то-
вары лише въ складахъ нашої Торговлї, и
просимо усердно жителівъ города Перемышлі
и его окрестності, особливо тамошніхъ неут-
имимъ нашихъ складахъ, щоби зволили
широ занятися перемъскимъ складомъ „На-
родної Торговлї“.

Товары въ томъ складѣ по можности
найлучшій, а розмѣрно и найдешевшій, такъ
якъ і въ центральному складѣ у Львовѣ и
філіальному въ Станиславовѣ, обслуга выпро-
бована, тоже въ львівського центру, а верхов-
ний зарадъ складу рѣвно въ трудолюбивихъ
рукахъ софітного нашого чоловѣка.

Думаемо про-то, що не найдеся Русинъ,
котрій-бы не хотѣвъ користати въ складу
„Народної Торговлї“ и прйті въ помбъ ру-
ському дѣлу, рускому народові.

Сполучуємо про-то, Брата, всѣ для за-
гального интересу и посильної помочи въ
одну велику торговлю и даймо доказъ, що и
мы, якъ достойній нашихъ предківъ, боронив-
шихъ съ желанію вытревалостю и безгра-
ничною любовю бѣгчина, зъумѣмо піднести
єи на економичній полі и вырвати въ мате-
ріальної и моральної погибелъ! Вытревалостъ
и любовь бѣгчина, передана намъ нашими пред-
ками, ручать намъ за лучшу будучностъ и
повну удачу начатого дѣла, а неусыпній трудъ
и софітній праця допоможутъ намъ доказати
єї, що и Русинъ може бути соліднимъ
купцемъ великимъ.

Мы въ нашої сторони, пріймемо радо и
съ подякою всѣ замѣты и найстрожу кри-
тику, розберемо ихъ основно и евентуально
услухаємо. Грдь, вложений въ дѣло „Наро-
дної Торговлї“, пошануємо больше якъ свїй,
нѣчого не залишимо, щоби щасливо зачате
дѣло довести до найбільшого розвою, — сло-
вомъ, будемо трудитися у всіхъ напрямкахъ
такъ, щоби наша торговля стала дѣйстиво
народною торговлею, власностю не одинице въ
всіхъ членовъ, а черезъ нихъ цѣлого нашого
народа.

Съ тими усерднимъ прошеніемъ пред-
кладаємо Вамъ, рускій Патріоты, нашу сю-
бою и мусить повну надѣю, що нашу охоту
и наші намѣрення, наша велике дѣло піддер-
жать тисячѣ новихъ членовъ и голосовъ до-
радчихъ, а наші склади тисячѣ сталыхъ
консументовъ и продуцентовъ краївихъ, и що
нашъ наймолодіший складъ въ Перемышлі
скоро розросте величаво въ Перемъскій зем-
лі, запускаючи сильній коренъ добробуту и
русского духа и въ найдалішъ закутки тої
області Русі.

У Львовѣ дня 16 (28) червня 1884.
Оть управл. Рады „Народної Торговлї“ у
Львовѣ товар. зарег. съ ограниченою порукою.
Евгеній Дудкевичъ, Дръ Левъ Павенкій,
предѣдатель. секретаръ.

Переглядъ часописей.

(Епілогъ катастрофи: рефлексіи и при-
можки „Київ-а Lvowsk-ого“. Прологъ „мертвого
сезону“: дотинки Чехівъ російськимъ газетамъ и
російському правительству.)

Лѣтнія пори називаються въ газетяркому жар-
гономъ „мертвою порою“, запевне для того, що вѣ-
лика политики, мужні стану и прочи Wetterma-
ncher звикли въ ту пору розѣдатися по всіхъ
усюдахъ для підратованія свого здоровія. Велика
политика спочивава. Не можучи писати о тѣмъ,
що робить Бисмаркъ, що задумує Феррі и чимъ
занимається Глядстоунъ, газеты пошадають въ сон-
ливостъ, въ котрій прохапуюто хиба на то, щоби
звести завзяту сварку о яку небудь lana caprina
съ котрою изъ своихъ товаришокъ. Пора, „огрѣ-
ковъ“ есть такожъ порою мизерія — газетяркі.

Толькъ въ нашої благословеній Галичинѣ
доля дбає о зовсімъ іншій мизерії и початокъ
„мертвої пори“ зазначилъ такимъ страшнѣмъ
ударомъ, котрій гдѣно може стати обочь злопа-
матніхъ въ історії нашої наїздовъ и руїнъ та-
тарськихъ. На 74 галицькихъ поїтівъ 44 зостали
майже комплітно зруйновані, — въ кількохъ дніяхъ
край наші страти 15—20 міліонівъ свого до-
бра; що найменше півтора міліонівъ селянъ, державцівъ и більшихъ обывателівъ доведеній майже
до жеїрації торбъ, — самі страти, які фонди
край поїть въ дорогахъ и мостахъ, обійтут
безперечно до міліона зр.

Очевидна рѣчъ, що така сграшка катастро

фа, прикладаючи сокиру до самого кореня нашого
краївого добробуту, дає газетамъ на довгій часъ
предметъ до дебатъ и рефлексій. Хоръ розпочала
краківська „Nowa Reforma“ отзывомъ, котрій мы
навела въ нашої статії о новеняхъ. Не потре-
буємо нагадувати, що цѣле бѣстриє того отзыву
звернулось противъ правителіства, а взгядно
делегація польської у Вѣдні, за занедбаніе регу-
ляції рѣкъ. Нині региструємо другій, далеко
цикавѣший отзывъ „Kur. Lvowsk-ого“ (ч. 174
з д. 24 червня), котрого бѣстриє звертається не
більше якъ менше, якъ противъ цѣлої суспіль-
ності галицько польської.

„Не сумніваємося, — пише „Kur. Lv.“ —
що кождій не доткненій катастрофою особисто,
самъ отѣмъ собѣ бѣсть усть и поспішіть съ вдо-
вичною лентою для міліона бѣдняківъ, — але тою
дорогою чи богато можна здібрати? 50,000, 100,000,
— капія въ морі. Складки ти не достарчать
голоднимъ називати по одному країчикові хиба,
хоч-бы були якъ найсвѣтнѣйше роздѣлені. Коли
Сегединъ зоставъ затоцений, катастрофою
зainteresувалася цѣла Европа и Америка. На
усуненіе наслѣдківъ повенія въ Іспанії поши-
лися міліони зъ цѣлого свѣта. Колька тисяч
жертвъ Іспанії нашли помочь, котрія бѣ разу
поставила їхъ цѣлкомъ на ноги, и то ще може
більше, нѣжъ попередно стояли.“

Перервемо ту увагу „Kur. Lv.“, щоби на-
вести слова побѣурядового „Fremdenblatt“ о
томъ, якимъ мы можемо надійти підмоги. „Га-
личина“, — пише той гуманій органъ д. 23 с.
м. — повинна въ першому ряді уважати побо-
реніе страшної катастрофи краївою — своею
власною задачею“. Де можна бѣть насъ що небудь
взяти, тамъ мы „ляя“, — а де-бы приходилося
ратувати насъ въ такому безвихдному положе-
нію, зъ котрого мы самі абсолютно выратуватися
безъ руїни не можемо, — тамъ намъ тисяча
чи дешевою, недалеко бѣ чистого варварства
и нелюдського цинізму фразою: „Помагайте собѣ
самі!“

„Мы не можемо числити на спбвчутье ци-
вілізованого свѣта, — пише дальше „Kur. Lv.“.
— Ми належимо до парісової мѣжъ народами.
Дякувати політиції нашихъ репрезентантівъ въ
парламентахъ, мы ославлені якъ елементъ ретро-
градний, попираючи обскурантізмъ и езутізмъ.
На доказъ досить читати дневники заграниці.
День въ день можна страйтися тамъ съ прилож-
никомъ „польсько езутії“, якъ коли бѣ таї два
вирази були постійно и нерозлучно зросли съ
собою. Така репутація витиснула зъ конверсації
чужинцівъ давнє позажаньє и пошанованіе, якимъ
тешілось всюди имя польське, коли було синоні-
момъ геройства за свободу народну и за права
горожанській. Зискали мы толькъ, що порукають
насъ лаїсцівъ бѣжчі въ молитвахъ, якъ жебрака,
котрого отправляється зъ словами: „нехай въсѧ
Богъ обмислить!“, але котрому пе звертається анѣ
гроша, скванско складаного на „świętoperiترze“, та
на „zobiganie róžených побожnychъ институцій,
wympreniachъ на подсъчуванье обрядовою незгоды и
супільного роздеру“.

Такъ єсть! Таїкі слова львівської газе-
ти тимъ гдѣйшій, що зовсімъ правдиві. Давна
(чи зовсімъ заслужена чи нѣ — въ то не вхо-
димо) слава польського імені, помимо щедрьихъ
датковъ нашого сому, „ki uświetnieniu imienia
polskiego“ — пропала, іменно черезъ їхъ неща-
сливій союзъ съ Бузитами, черезъ їхъ неща-
сливій манію винародовлювання та взыскування
Русиновъ. И що ще сумнієше для нихъ, такъ
се то, що самі ти силы, котрими они вислугу-
ються, глядячи на нихъ съ погордою, якъ Шил-
леровъ Фіеско на свого прислужного муріна,
котрый, зробивши свое, може собѣ йти на зло-
ману голову.

Зъ єгипетаного реокріпту цісарського, пересланого гр. Таєфі на руки намістника, довідалися посыльною що цісарь приїхав до відомості рішеньє дальматинського сейму з 21 липня 1883 р. въ опраць урядового языка країни презентації, заявивши однакож заразомъ свою волю, що не можна възвісити країнімъ заборонювати, щоби въдавати свої резолюції въ італійському языку, оскілько се не супротивляє законамъ основнимъ.

— Въ той же самий час реокріпту выражав такоже монархъ надію, що възвісить країнів въ знешникъ въ войсковими властями буде глядять на скоре залагоджуванье справъ и що презентація краю звернувши на вое, що до залагодженя соймовихъ покажеться потрібнимъ.

— Цѣкава речь, яке становище займе соймъ суспільства въ сего реокріпту?

(Розправа буджетова въ хорватському соймѣ) привела оногди дуже бурливий характеръ. — Съ острыми докорами противъ Мадярамъ и правительству країнію виступали Старцевичане: Рукаванія и Писатиль, но найсильнійша піднімъ пос. Давидъ Старцевичъ, називаючи бана мадярськимъ урядникомъ, а большоть соймъ врадниками народу и брехунами, котрій не поправляєтъ, поки имъ народъ головъ не порозиваває. — Буджетъ називавъ Старцевича разбоемъ. Бесѣду свою закінчивъ Старцевич окликомъ, що прійде часъ, коли народъ аристократію и большоть соймову възвісить зъ краю. — Президентъ Шрамъ не мъгъ удержати порядку. — На другій день після того заявивъ Шрамъ, що складає урядъ президента, бо не може проводити тамъ, де такі збайдають, якъ Старцевичъ. Старцевичъ хотівъ ему перевізти, но не дала ему голосу, по чѣмъ Шрамъ заявивъ, що оботає при тоймъ, що окажеться, що готовъ розправити съ Старцевичемъ, коли его образъ. Старцевичъ заявивъ, що нѣчого не має до Шрама, лише до большоти. — Одболя ведено дальше дебату буджетову и приступлено до двокуїї операціальною.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Отъ довшого вже часу говориться о подорожі цара до Варшавы и о зѣздѣ его съ цѣлесорію австрійскимъ. Недавно заперечуваної вѣсти; теперъ однакож подносить єї знову "Schles. Ztg." и каже, що приїздъ цара до Варшавы має вже дѣйстно наступити и то ще сего літа. День приїзду и мѣсце, де царі въ Варшавѣ буде проживати, ще не означений. Въ польськихъ кругахъ привязують до сеї подорожі велике значеніе и бажають дати цареві доказъ своєї лояльності и зангересувати его больше для краю. Говорять, що до Варшавы має такоже прїїхати архієпископъ Рудольфъ, щобъ тутъ повітати цара і окріпти звязь обохъ дружныхъ державъ сусідніхъ.

Німеччина. Смерть голландского наслѣдника престола викликала, якъ звѣстно, обаву передъ виїзданьемъ Німеччини до справи наслѣдства. "Nordd. Allg. Ztg." а за нею и другій німецькій газетії доказують, що Німеччина не дує тепер вже нѣкакъ анеквати въ Европѣ новій краї, бо се середъ темерійнихъ обогавань прислої-бѣ її лишь шкоду. Німеччина має досить труда съ країни, якъ набула по двохъ польськихъ вѣйахъ, и стъ польськимъ елементомъ. Всаки нова анексія могла-бѣ її лишь пошкодити, бо викликала-бѣ непорозумінні съ державами, стъ котрими она тепер жиє въ згодѣ. За те звернула Німеччина свою увагу на заморські краї, хоч и тутъ заявивъ кн. Бисмаркъ, що Німеччина не буде поза моремъ виступати чинно якъ держава, а лише буде спонагати прації предпріємства.

НОВИНКИ.

— Повѣтъ, полишивши свою злочастій слѣдъ въ 44 повѣтіяхъ Галичини, почала уступати. Води всіхъ опали, отривуючи відъ руви и зищени. Малій об'ємъ нашої часописи на позвальне наявъ подробно описувати поодинокихъ образівъ повенії въ рожихъ мѣсцяхъ, — мы си охарактеризували загальну въ передпослѣдній числѣ „Дѣла“. І маршалокъ п. Зыблевичъ звідкож потерпівши стороною и мин. п. Земляковскій має прибути въ той цілі до Галичини, — але чи велика зъ того вийде користь, — побачимо. Зазначимо, що коли Тиролъ залила повѣнь, — міністерство зараз вислає 500.000 зр., а тепер для Галичини 3000 зр. Одесія рада державна ухвалила для Тиролю 6,000,000, зъ того половину на незворотну запомогу. Побачимо, що достане Галичина.. Ротшильдъ приславъ для потерпівшихъ Галичину 5000 зр., рада мѣста Львова 3000 зр., а възвісилъ країнію вислає комітетови для західного Галичини 10,000 зр. Деякі посли дамагаються, щобъ якъ найкорше, съ початкомъ ще лінія слякти соймъ. Жертви єтъ мешканцівъ Галичини пльзуть досить щедро. Въ імені христіянської братії любови взывають и мы всіхъ людей, могутъ привести жертву на престоль народний — нехай чимъ скоріше несуть єї, бо нужда нашихъ братії велика, а слабъ ихъ розривають сердце!

— Митроп. Ординаріятъ львівський вдає слѣдуючій окружникъ: Невыслідимъ въ своихъ созвѣдяхъ Богъ поставивъ майже цілій нашъ край тяжкимъ ударомъ. Зливи послѣдніхъ часівъ сноюдували великій повені, котрій спровадили жителівъ поодинокихъ мѣсцевостей и цільнихъ окопіць до крайної нужди, бо або вода забрала ихъ майно, або замутила и затопила всяку надію на представлячі богатії житва. Сотки и тисячі нашихъ країнівъ стоять днесъ позбавленихъ всіхъ средствъ до житя и підносять свої зъ перестраху и нужди скостенії руки до Бога и до близь-

нихъ, блаючи ихъ о помочь въ тяжкій недолі. И ихъ гоєть уже до тепер не оставає невыслушеній. Єю Вел. цісарь подавтъ першій руку помочь тяжко добріннимъ вѣрнимъ своимъ підданымъ, жеїтвуючи на першій найблагійшій потреби тиличовою 8.000 зр. зъ власныхъ своїхъ средствъ. За примѣромъ єго Велас. видуть всѣ, котримъ добою краю на серци лежать, и видачи загальну нужду складають, на що кого стане, мовь бы вдовицій губіть на жертвенному дорогі намъ отчини яко запомігу для тыхъ, котрій нинѣ зъ допусту Божого Превидія въ многихъ слухають зъ людей маючихъ стались жеїбаками. Въ той цілі утворилися комітеты, котрій поставили собї яко цѣль роздобута сведомства для несения помочи тамъ, де она найбільше потребна, а въ першій лінії піднімъ єї голосъ єго Прев. ц. к. намістникъ Галичини, котрій удѣливши, що сколько будо можливо, найбільше потерпівшимъ запомогу въ цереконані, що въ такі тяжкихъ часахъ, только загальна юмою всіхъ обывателівъ може хоти по часті осолодити горку долю нещасливихъ, зарядивши щобъ ц. к. староста занялися збираньемъ добровольныхъ жертвъ въ користь всіхъ потерпівшихъ черезъ повѣні. Но знаючи и подаючи на загальну збистре пожертвовань и чоловікобіє нашого Всоч. Духовенства, отнесла ся Вис. Президія ц. к. намістництва д. 22, червня с. р. до митроп. Ординарія съ отозвовою, въ котрій гадаючи за великою увагою и наглячу потрабу скорої помочи, възваває насъ и Всоч. Духовенство до живої и сердечної участі въ єїмъ чоловікобієвомъ дѣлѣ. Митроп. Ординаріятъ задо иде за тою отозвовою и цереконіденимъ, що вискаже лише задушевній гадки Всоч. клира, поручас тому-же, щобъ сею богоївною справою якъ найсердечнійше заняться. Иде о добро краю, о судьбѣ нашихъ премногихъ братій, иде о оказанніе чинної любови гъ близьнимъ. Кождя и найменша жертва єсть пожелані, бо хотя сама собою мала, винеє съ многими іншими значну суму, котра хоти що части зможе стерти слезы нещасливихъ, а для дателя буде записана въ книжѣ вѣчної справедливости и почислена яко велика заслуга, которую Богъ щедро вънагородить. Поручаемо про-то Всеч. Урадамъ деканальнимъ, щобъ єю єбозу безприволочно и ви більше руки заудблюти Всеч. підчиненному Духовенству съ возваньемъ, щобъ кождый Душпастирь тую-же при найблизшомъ не-дѣльномъ богослуженю у всіхъ своихъ церквяхъ вѣрнимъ обвѣстивъ и ихъ отвѣтною промовою до жертвъ на згадану цѣль темпли словами за-грѣвъ, и въ загалѣ всіми силами взглядівъ старава ц. к. Старостовъ опомагати отаревса. — Отъ гр. кат. митр. Ординарія. Львівъ 23. червня 1884. Въ заступствѣ: Др. Юл. Пелеш.

— Проес. еп. Сильвестръ — якъ доносять намъ зъ Устецького — укінчивъ дні 14 червня осмотръ канонічного устецького деканата въ приходѣ Малованіе. Бесѣду прощальну въ імені деканального клира въголосивъ о. Стотанчикъ, парохъ Уста зеленого. По прощаню Проес. Сильвестръ възваває съ крыл. Фацієвичъ въ деканатѣ товиць. — Проес. еп. Сильвестръ — якъ доносять намъ зъ Устецького — укінчивъ дні 14 червня осмотръ канонічного устецького деканата въ приходѣ Малованіе. Бесѣду прощальну въ імені деканального клира въголосивъ о. Стотанчикъ, парохъ Уста зеленого. По прощаню Проес. Сильвестръ възваває съ крыл. Фацієвичъ въ деканатѣ товиць.

— Черновець пишуть намъ: „Руска Рада“ поставила дальше кандидатами: на повѣтъ Путіловъ-Выжниця п. Якова Климакола арчукъ, господаря зъ Вѣженки, а на повѣтъ Садагура п. Стефанія Дутку, господара зъ Ранчика.

— Політична диспута на виставѣ образівъ въ Краковѣ. Пробувавши передъ тижднемъ въ Краковѣ, зайдовъ я на виставу образівъ. Кромѣ мене и „директора“ вистави (такъ того пана титулували) бувъ ще одинъ краківській станичникъ и якісь польській ксіндзъ зъ Перемиського. Підъ часъ розгляду образівъ розпочалося мѣжъ моими товариши така розмова: „Директоръ (до ксіндза): Що тамъ чувати у васъ на Русі? Ксіондзъ: Ай зде! Русини підносять голову що-разъ більше. Заводяте вже навѣтъ свою школу жіночі, щобъ єїлкомъ єтъ настъ єтчужитись! Противъ патріотівъ Єзуїтівъ підносять страшній крикъ.. Кажу вамт, велика бѣда! Директоръ: Ось бачите, якъ єто! Я все кажу, що Польща найбільший будь сповідникъ, — уступити и шляхтич польські! А тоды будуть Польшу будувати, але зразомъ и на ново крестити, бо: „буде Польща — не буде Поляківъ!“

— Людяни низші и висші, єдну зъ найкрасішіхъ большихъ посѣлостей Подоля, продали сими дніми графы Стадницкі жи дамъ Буберамъ за 600.000 зр., зъ котрою то суми півъ міліона Буферы выплатили заразъ готівкою. — „Кигслу się ojczysta!“ — скажемо мы за познанськими Поляками, глядчи на гооподарку польської шляхти на галицькій Русі!

— Розрухи шарварківъ въ Тернополі. Вже єтъ 23 с. м. ведеся передъ судомъ присяглихъ розправа противъ обвиненихъ за розрухи шарварківъ въ цвѣтні с. р., однакож доси не виказала розправа єхъ вини, а противно, кидає не конче добре євріло на власті мѣсці и політичні, котрій бракомъ єнергії и отповідного такту въ такихъ случаїхъ не мало причинили до сумнівівъ наслідківъ єго розруху. Щѣла справа представляється доси якъ єлдіве: Після дорожової уставы зъ 1866 р. жи тѣл мѣста обовязаній причинятись до удержання дорогъ громадськихъ роботою до 6 днівъ пішіхъ або 3 днівъ возовихъ. Ось сеї роботи можна виправді викупитись, але се однакож виходить на корінь богачамъ. Донерва, коли покажется більша потреба роботи якъ по 6 днівъ для кожного жителя, може мѣсто наложити додатокъ до податківъ. Єтъ року 1873 до 1883 побирало мѣсто Тернополь міто копіткова, але мимо того єлдіве вислали до Тулуону не може згодитись що до рода холери. Тулуонській лѣкарь, 40 чоловікъ, кажуть, що холера се азіята, а парижкі доказують, що она єсть мѣсцевою. Въ Парижі и Версалію сконстатовано такоже по одному слуху смерти на холеру. Всіхъ заведено якъ найогрійшій средоточіє остережності. Австрійське правительство вдало такоже розказъ до власті відомихъ короннихъ, щобъ якъ найкорочше завелись заведеніемъ средоточіє остережності и більшою десінфекцією публічнихъ мѣсці и ло-кальвъ.

— Въ Нижній Новгородѣ възвавъ бувъ 19 с. м. жадівський погромъ, підъчасъ котрого 8 жівівъ убито а 9 тяжко поранено; відоки и поліція левії могла дати себѣ раду. Слѣдство доказало, що причиною розруху була чутка, мовь бі-го жиды убили християнську дитину зъ релігійного за-бобону.

(О) зъ Союза пашутъ намъ: Доповідночи вѣсть о перелітавшихъ недавно членами роїахъ шклярохъ (Wasserjungfer) въ Устракахъ и Добромілі, скажу, що и на що появившись они д. 17 и 18 л. червня члененно, якъ передъ трема роками о. е. 1881 р. и то о той самой порѣ и тої же самої днини. Летіли они и участь єтъ по-лудневого заходу на цвіннічному воїдѣ. Дні 17 червня появившись коло години 10 зъ рана членено и летіли ажъ до години 5 пополудні що-разъ рѣдше; 18-го же толькъ зъ рана и то до-сить рѣдко, а пополудні толькъ вже поодиноко. Була то Libellula quadrivittata, котра єль-помѣжъ тутешніхъ 8 роїдъ зъ тоні родини, більшою розрізь була чутка, мовь бі-го жиды убили християнську дитину зъ релігійного за-бобону.

радній не поробили въ сихъ дніхъ жадівъ кроківъ, щобъ усохонти товшу. Отдано все на ласку мѣсцевої поліції и жандармерії. Недостача всіхихъ розумныхъ представлена зъ сторони поважнихъ представителівъ мѣста якъ бязкость властей безпеченості, причинило, що розрухи повторилисъ зновъ 23 цвѣтнія. Ще 22 цвѣтнія жадавъ тернопільський посадникъ отъ ста-росты збройної помочи але лишь жандармерії, а староста не має нічого пильнішого, якъ приказати комисареву Завадокому, щобъ при помочі войска зробить ладъ въ мѣстѣ. Дні 23 цвѣтнія збройна людина зъ лопатами передъ урядомъ громадськимъ а съ ними и много цвѣкавихъ. Люди заховувались скопійкою въ просилі лишь, щобъ посадникъ причинивъ до знесення шарварку, а коли сей не приходить до уряду, то она піднішла до его помешкання. Посадникъ обіцяє зробити, що буде можна и приказавъ випустити зъ мѣсців візницівъ двохъ уязвленихъ, а за третьимъ Яворомъ піднішо пропити до суду. Се однакожъ нічого не помогло. Товна съ открытыми голозами слухала погоневъ свого посадника, коли наразъ судовий архієральчикъ възмівъ що-разъ шарварку, а коли сей не приходить до уряду, то она піднішла до его помешкання. Посадникъ обіцяє зробити, що буде можна и приказавъ випустити зъ мѣсців візницівъ двохъ уязвленихъ, а за третьимъ Яворомъ піднішо пропити до суду. Се однакожъ нічого не помогло. Товна съ открытыми голозами слухала погоневъ свого посадника, коли наразъ судовий архієральчикъ възмівъ що-разъ шарварку, а коли сей не приходить до уряду, то она піднішла до его помешкання. Посадникъ обіцяє зробити, що буде можна и приказавъ випустити зъ мѣсців візницівъ двохъ уязвленихъ, а за третьимъ Яворомъ піднішо пропити до суду.

— Донесеніе наше зъ змінъ въ дирекції Общого робітничо-кредитного Зведення мусимо попросити о столько, що п. Яковъ Савчинській іменованій директоромъ канцелярія Зведення, а п. Івановській о-державъ отшукутку колька мѣсячну для поратовання здоровія.

— Въ руско-народній театрѣ въ Калуші вітбудеся въ второкъ дні 1 л. липня представлене на дохідъ Сте

житочну комаху за саранчу, котра, поминаючи вже противный летъ и отміну будову тѣла, нѣколя о той порѣ явится не може зъ той простой причини, що не має ще крыла до лету здѣбныхъ. Впрочемъ летъ саранчъ есть зовѣмъ отмінны, характеристичны. Летить она такъ густо, забиваючи масою, що черезъ часъ свого лету зовѣмъ заслоню виднокругъ, спрываючи при тѣмъ шумъ подобныи до великої надтягаючої тучѣ. Въ додатку саранча летить зовѣгды досить високо а утомившись и побачивши для себе поживу, спадає нарази масою, покрываючи собою землю не разъ на колька дециметровъ. Противно шклярки. Ти летять низко и нѣколя збитою масою, толькоже зовѣгды поодиноко по колькастю, безъ шуму и майже цѣлу днину безустанно тягло, під часъ коли легк саранчъ трезве въ однѣмъ мѣсцѣ толькоже колька хвиль и то отдельными стадами. Саранча бесарабска и турецка, котра о сколько тамо въ р. 1859 чи 1860 господарила страшно на Подолѣ, въ окружахъ чортківскихъ и станиславовскихъ (хотя менше и въ іншихъ околицяхъ) явилася съ концемъ липня и ходъ єї жита есть слѣдуючий. Съ концемъ мая (коло 27) вилазять молоди въ ліца; коло 7 червня лінятся они першій разъ, 18 червня другій разъ, 29 червня третій, а 10 липня послѣдній разъ — и тогдь доперва достають совершеній крыла, отбуваючи ними далекій подорожи за для недостачи поживы въ окрестности своего попереднього побуту. Виравадѣ же за третімъ ліненемъ вандрують они роблячи до 90 стопъ на минуту, однакъ не такими стадами и нѣколя въ дальши околицї. Повысшій ходъ жита зависить впрочемъ отъ спріяючихъ обставинъ и погоды.

Зъ Богородчанъ одержуемо бѣть Вп. о. Алексея Заклинского препоручене завѣдомити П. Т. Интересованыхъ, що въ Богородчанахъ Старыхъ есть на продажъ цѣлый иконостасъ въ старої церкви, що цѣлкомъ добрий и хороший, а лиши для того не взятъ въ нову церковь (тая нова величава матрічна церковь есть теперь на убіччено и на Покровъ Пресв. Богородицѣ с. р. має посвящуватись), що противъ нового будыку есть за малый. Кто хотѣвъ бы купити сей иконостасъ, нехай потрудиться до Богородчанъ и тамъ его обгляне.

Вѣсти Авпархіальни.

Зъ Авпархії Львівської.

Введеній яко завѣдатель Барыша, дек. бузацкого, о. Володим. Зарицкій.

Личний додатокъ зъ фонду релігійного по 100 зр. рѣчно получивъ о. Емілій Тарнавський.

Запомогу зъ фонду релігійного получили отъ буковинського правительства по 50 зр. оо. Іванъ Шихъ въ Заставнѣ и Николай Устяновичъ въ Сучавѣ.

Зрезигнувають зъ презенты на Гумниска о. Леонтій Копертинський а просить о институцію на Супранівку.

Позволеніе до конкурса испыту получили оо. Тадей Левицкій и Іванъ Крижановський.

Увімленій отъ конкурса испыту о. Мих. Липинський.

Опустоку на 8 недель получивъ о. Йосифъ Тиховичъ зъ Хлѣбичина.

(Надслане.)

Симъ маю честь завѣдомити Вловажныхъ Предплатниківъ выдавництва „Житія Святихъ“, якъ всѣхъ П. Т. Родимцѣвъ, котрій въ тѣмъ дѣлѣ мене запитували, — що повысшій книжочки маю въ найближішихъ дніяхъ получить зъ апробати — и сейчасъ отдаамъ до друку.

Прошу звінити за такъ довгу проволоку не зъ моїхъ винъ и пишуся съ поважаньемъ

К. М. Вознякъ.

Только що вийшовъ зъ печати

за призволеніемъ Его Преосвященства Еп. Сильвестра Семенівича накладомъ К. У. и Спілки

„НАР. РУСКІЙ МОЛИТВЕННИКЪ“
въ побольшеннѣ и поправленнѣ выдано.

МОЛИТВЕННИКЪ той, обнимаюти 34 аркушъ друку (560 сторінъ) въ форматѣ вкусної осѣмки, на велиновѣтъ папері, безъ оправы — коштує лише . . . 1 зр.

МОЛИТВЕННИКЪ оправлений цѣлій въ полотно, съ оттисненемъ золотимъ крестомъ на передѣ и съ шабакою — коштує лише . . . 1 зр. 20 кр.

МОЛИТВЕННИКЪ той самъ на звичайному папері и въ звичайній оправѣ (іовѣ-полотно) коштує лише . . . 90 кр.

МОЛИТВЕННИКЪ меншій для дѣтей, обнимаюти 21 аркушъ друку, отвѣтний на нагороды для дѣтей, оправлений въ іовѣ-полотно — коштує лише . . . 60 кр.

Купуючимъ нарази найменше 10 екземплярівъ дається отвѣтний рабатъ.

Оздобній екземпляры большого МОЛИТВЕННИКА для ЖЕНЩИНЪ на велиновѣтъ папері, оправлений въ кожу вкусного цвѣту и въ аксамитъ, съ срѣбною або позолоченою окововою, съ позолоченемъ картокъ — коштуютъ 3, 4, 5,50 зр. и више.

Всѣ роды вищіе наведеныхъ дорожніхъ и дешевшихъ Молитвениківъ можна набути въ звѣстній со-лідной фирмѣ

Въ Переплетничомъ Заведенію
МИХАИЛА СПОЖАРСКОГО
въ домѣ Ставронігійскаго Інститута.

Выдаваць и редакторъ: Іванъ Белей.

ЗАЯВЛЕНИЕ.

По причинѣ великого банкротства

фабрики зигариковъ

à la ville de Genève

въ Женевѣ въ Швейцарії, єсть въ можности давати найлучшій зигарикъ зъ підлобія свѣтъ, пониже по-ловини цѣни. Треба користати зъ такої рѣдкої случаюсті, що прійті до такої хорошої зигарки.

Порука на 10 лѣтъ.

Спісъ зигариковъ:

5000 цилиндрівъ, зигариковъ кишеньковихъ зъ най-ліпшого срѣбного никеля, регуляціони на минути, первіе 14 зр. теперіи лише 5-25 зр. — дуже елегантна штука. Порука за добрий ходъ на 10 лѣтъ.

2325 анкерівъ съ 15 правдивими рубинами знаменитія, регуляціони на секунди, первіе 21 зр., теперіи 7-25 зр. Окладина дуже деликатна. Срѣбний никель гравирований. Порука на 10 лѣтъ.

3650 ремонтуардівъ зъ правдивого двократного золота, накручуваний безъ ключика, съ дуже деликатною никльовою машинерією, найдешевшій и най-лучший зигарикъ въ свѣтѣ, первіе 24 зр., теперіи лише 10-25 зр.

1000 анкерівъ зъ правдивого 13-лутового срѣбла, пробований черезъ п. к. урядъ монетарій, на 16 рубиновъ, дуже добре регуляціони. Первіе 27 зр., теперіи 12-40 зр.

1400 правдивихъ ремонтуардівъ зъ правдивого 13-лутового срѣбла, накручуваний безъ ключика, упривилеванія машинерія зъ правдивого никеля, регуляціони на секунди, по нечуваної ще цѣнѣ, первіе 35 зр., теперіи 16-50 зр.

4200 французихъ будничихъ зигариковъ столowychъ, всѣ съ галасуючимъ апаратомъ, первіе 12 зр., теперіи лише 4-80 зр., дуже цѣнній для кождої родини, для кожного ремесника.

Кожде, хочъбы найменше, замовленіе залаго-дужеси точно въ себѣ част. Треба якъ найскоріше замовляти. На доказат, що себѣ анонси не має въ цѣлій нѣкого обманьства, обовязуємося, скоро зигарки не сподобаються, приняти ихъ назадъ а грошъ звернути.

1122 1—6 Th. Schmejkal.
Wellzeile 33. Wien.

ПАЙДЪШІОЮ

Бибулкою на Папіросы

єсть правдива бибулка

LE HOUBLON
Выробу французского 10.0 7—36

Фирмы CAWLEY & HENRY въ Парижи

Передъ наслѣдуваньемъ остергайся.

Тая бибулка лише тоды есть правдивою, коли кожда ви чвертка має стемпелль LE HOUBLON, а кожда пачка замісомтремає позицію знаходячою маркою охоронною и підписомъ.

500 FEUILLES
FORMAT FRANCAIS
LE HOUBLON
Proprié du Breve.
SCULES FABRICANTS.
Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Béranger à PARIS.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (54—?) поручас

препараты зъ гумы и выробы кавчуковій
для потребъ хирургичнихъ и іншихъ подобныхъ.

Съ симъ числомъ „Дѣла“ розсылаємо Вп. Предплатникамъ „Библ. найзн. Повѣстей“ 3 и 4 аркушъ повѣсти Дикенса „Два Мѣста“.

„Скошений цвѣтъ“

образокъ зъ галицкого житя

Василя Барвінка.

Цѣна 1 зр., єсть пересылкою 1 зр. 20 кр.

Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарні Ставронігійской.

„БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ“,
образокъ зъ галицкого житя,
написавъ Василь Барвінокъ,
стор. 356 въ 16-у. Цѣна 80
кр., єсть пересылкою 90 кр.

Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарні Ставронігійской.

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО

подъ Вѣденъ р. 1683.

Написавъ Стефанъ Качала.

Цѣна 20 кр.

Достати можна въ адми-

ністрації „Дѣла“.

Достати можна въ адми-